

Październik miesiącem modlitwy różańcowej

Najstarszy z zachowanych różańców pochodzi z XII w. Sznur składał się ze 158 paciorków. Jedno z wyjaśnień podaje, że nazwa „różaniec” wywodzi się od św. Dominika, uważanego powszechnie za ojca różańca.

Legenda głosi że Matka Boża objawiła się Dominikowi i poleciła mu, aby odmawiał Psalterz Najświętszej Maryi Panny, czyli modlitwy złożonej ze 150 Zdrowaś Maryjo i 15 Ojcze nasz. Dominik posłuchał Maryi, głosił słowo i przeplatał je rozważaniem połączonym z odmawianiem różańca.

W czasach św. Dominika było powszechnym zwyczajem dopatrywać się związków między światem duchowym i materialnym. Świat stworzony uważano za księgę opowiadającą o Bogu. W przyrodzie dopatrywano się znaków rzeczywistości duchowych. Uprzywilejowane pod tym względem były kwiaty. Osobom ukochanym nadawano nazwy kwiatów, a także często określano cechy ludzi przez porównanie do kwiatów, np. czystość symbolizowała lilia lub róża.

Praktyki pobożne też traktowano jako duchowe kwiaty. Odmawianie Psalterza Najświętszej Maryi Panny porównywano do ofiarowania Matce Bożej 150 róż, dlatego tę modlitwę nazwano „wieńcem z róż”, czyli różańcem. Dominik Alamus a la Roche ustalił liczbę 150 modlitw Zdrowaś Maryjo na wzór Księgi Psalmów, które podzielił na dziesiątki, każda przeplatana modlitwą Ojcze nasz. Z czasem zaczęto łączyć odmawianie modlitwy z rozważaniem tajemnic z życia Chrystusa i Maryi. W wieku XVI ostatecznie ustalono 15 tajemnic, podzielonych na 3 części (radosne, bolesne i chwalebne). Tak było do roku 2002, kiedy to Jan Paweł II dodał część IV różańca świętego - tajemnicę światła.

Dodano: 20-10-2019

Nie traćcie nadziei!
Lecz zwycięstwo,
jeśli przyjdzie
– będzie to zwycięstwo
Najświętszej Maryi Panny...

kard. August Hlond

www.RadioNiepokalanow.pl

